

– *Stāvi mierīgs!* – *Asķepa metās atpakaļ, lai palīdzētu. Sīļāķepa sastinga, norijis dusmas, un ļāva Lauvuķepam izplēst ērkšķu stīgas, kas bija aptinušās viņam ap ķepām, kamēr Asķepa uzmanīgi veda viņu laukā no durstīgā krūma.*

– *Stulbie ērkšķi!* – *Sīļāķepa pacēla zodu un steigdzās uz priekšu, nesaprazdams, kur atrodas, taču cenzdamies to neizrādīt.*

Asķepa un Lauvuķepa, ne vārda nesakot, sāka iet abās pusēs brālim. Ar vieglu ūsu pieskārienu Asķepa vadīja viņu apkārt lielum nātru pudurim, un, kad kritis koks aizšķērsoja visiem trijiem ceļiem, Lauvuķepa ar astes sitienu brīdināja brāli apstāties un nogaidīt, pirms veda viņu augšā uz stumbra un atkal lejā.

*Kamēr Sīļāķepa kārpījās pa kritālas mizu, viņu nepameta uzmācīgas domas. *Vai pareģojums tiešām vēsta par kaķi, kas pat neredz?**

ERIN HUNTER

POWER OF THREE
WARRIOR
CATS

ECLIPSE

ĒRINA HANTERE

TREJU SPĒKS

KLANU
KAKI
∞

APTUMSUMS

No angļu valodas tulkojusi
Daina Ozoliņa

ZVAIGZNE ABC

821.111(73)-93

Ha 466

Erin Hunter

WARRIORS: POWER OF THREE

ECLIPSE

Copyright © 2008 by Working Partners Limited

Series created by Working Partners Limited

Map art © 2015 by Dave Stevenson

Cover artwork © Johannes Wiebel/punchdesign, using images from Shutterstock.com

All rights reserved.

Ērina Hantere

KLANU KAĶI. TREJU SPĒKS

APTUMSUMS

Apgāda vadītāja *Vija Kilbloka*

Projekta vadītāja *Marika Taube*

Redaktore *Anda Ogrīņa*

Korektore *Evija Stikute*

Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Vāka dizainu adaptējusi *Ilze Isaka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA,

K. Valdemāra ielā 6, Rīgā, LV-1010.

Red. nr. L-4300.

Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs.

Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta

izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību

pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Tulkojums latviešu valodā, Daina Ozoliņa, 2024

© Literārā apdare, izdevums latviešu valodā, mākslinieciskais noformējums,

Apgāds Zvaigzne ABC, 2024

ISBN 978-9934-32-511-3

Īpašs paldies Keitai Kerijai

HIERARHIJA

PĒRKONA KLANS

BARVEDIS

UGUNSZVAIGZNE – ruds runcis ar ugunīgi rūsganu kažoku.

BARVEŽA PALĪGS

KAZENĀJNAGS – tumšbrūni svītrots runcis ar dzintardzeltenām acīm.

DZIEDNIEKKAĶE

LAPUSTRAUME – gaišbrūni svītraina kaķe ar dzintardzeltenām acīm.

MĀCEKLIS SĪĻAĶEPA

KAROTĀJI

(runči un kaķenes bez kaķēniem)

VĀVERGAITA – tumšruda kaķe ar zaļām acīm.

MĀCEKLIS LAPSUĶEPA

ZEMESVILNA – tumšbrūni svītrots runcis.

SMILŠUVĒTRA – pāls ruda kaķene.

MĀCEKLE MEDUSĶEPA

MĀKONASTE – balts, garspalvains runcis.

MĀCEKLE OGĻUĶEPA

MĀLVILNA – zeltaini brūns svītrainis.

MĀCEKLE ASĶEPA

SKĀBENASTE – melnpeļēki lāsaina kaķe ar baltiem plankumiem un dzintardzeltenām acīm.

ĒRKŠĶNAGS – zeltaini brūns, svītrains runcis.

MĀCEKLE MAGOŅĶEPA

SPOŽSIRDS – balta kaķene ar rudiem lāsumiem.

PELNĀDA – gaišpelēks, tumšāk lāsumots runcis ar tumšzilām acīm.

MĀCEKLIS LAUVUĶEPA

ZIRNEKĻKĀJA – melns runcis ar garām kājām, brūnganu pavēderi un dzintardzeltenām acīm.

MĀCEKLIS PEĻUĶEPA

BALTSPĀRNS – balta kaķe ar zaļām acīm.

MĀCEKLE LEDUSĶEPA

BĒRZKRITIS – gaišbrūni svītrains runcis.

PELĒKSVĒDRA – pelēks, garspalvainš runcis.

OGUDEGUNS – krēmkrāsas runcis.

RIEKSTUASTE – maza, pelēkbalta kaķene.

PEĻŪSA – pelēkbalts runcis.

MĀCEKĻI

(kaķēni, kas vecāki par sešiem mēnešiem un mājās, lai kļūtu par karotājiem)

OGĻUĶEPA – pelēksvītrains kaķene.

MEDUSŅĒPA – gaišbrūni svītraina kaņene.

MAGOŅĒPA – lāsumaina kaņene.

LAUVUŅĒPA – zeltaini svītrains runčuks ar dzintardzeltenām acīm.

ASŅĒPA – melna kaņene ar zaļām acīm.

SĪĻAŅĒPA – pelēks svītrainis ar zilām acīm.

LAPSUŅĒPA – ruds, svītrains runčuks.

LEDUSŅĒPA – balta kaņenīte.

MĀTĪTES

(kaņenes, kas gaida vai zīda kaņēnus)

DEBESPAPARDE – palsi pelēka, lāsumota kaņene ar zaļām acīm.

MARGRIETIŅA – kaņe no zirgu ganībām ar garu, brūngani krēmbaltu spalvu, Zirneķķājas kaņēnu Roņupūkas (tumšas krēmkrāsas kaņenīte) un Krupjapūkas (melnbalts runčuks) māte.

MILLIJA – sudrabaini svītraina kaņe ar zilām acīm, agrākā mince, gaida Pelēk-svēdras kaņēnus.

VECKAĶI

(bijušie karotāji un mātītes)

GARASTE – palss, tumši svītrots runcis, kļūvis par veckaķi vājas acu gaismas dēļ.

PEĻĀDA – sīka, dūmakaini brūna kaņene.

ĒNAS KLANS

BARVEDIS

MELNZVAIGZNE – liels, balts runcis ar milzīgām, piķmelnām ķepām.

BARVEŽA PALĪDZE

RŪSĀDA – tumši rūsgana kaķene.

DZIEDNIEKKAĶIS

MAZDŪNA – ļoti sīks, svītrains runcis.

KAROTĀJI

OZOLĀDA – sīks, brūns runcis.

PĪLĀDŽNAGS – ruds runcis.

DŪMUKĀJA – melns runcis.

MĀCEKLIS PŪČUĶEPA

EFEJASTE – melni balta, lāsumaina kaķe.

KRUPJAĶEPA – tumši brūns runcis.

VĀRNUSARMA – melni balts runcis.

MĀCEKLIS OLĪVĶEPA

PINKUSPALVA – svītraina kaķe ar garu kažoku, kas spurojas uz visām pusēm.

ŽURKASRĒTA – brūns runcis ar garu rētu uz muguras.

MĀCEKLIS CIRTIEŅEPA

ČŪSKASTE – tumšbrūns runcis ar svītrainu asti.

MĀCEKLIS SVILĶEPA

BALTŪDENS – balta kaķene ar garu kažoku, akla ar vienu aci.

MĀCEKLIS SARKANĶEPA

MĀTĪTES

DZINTARĀDA – lāsumaina kaķene ar zaļām acīm (Pīlādžnaga kaķēnu Tīģerpūkas, Liesmaspūkas un Ausmaspūkas māte).

SNIEGADŪJA – sniegbalta kaķe.

VECKAĶI

CIEDRSIRDS – tumšpelēks runcis.

MAGONE – garkājaina, gaišbrūni svītraina kaķene.

VĒJA KLANS

BARVEDIS

VIENZVAIGZNE – brūns svītrainis.

BARVEŽA PALĪDZE

PELNKĀJA – pelēka kaķe.

DZIEDNIEKKAĶIS

MIZASSEJA – brūns runcis ar īsu asti.

MĀCEKLIS PIEKŪŅEPA

KAROTĀJI

ROBAUSS – svītrainis runcis.

VĀRNUSPALVA – tumšpelēks runcis.

MĀCEKLE VIRŠUŅEPA

PŪCESŪSA – gaišbrūns svītrainis.

BALTASTE – sīka, balta kaķene.

MĀCEKLIS VĒJAŅEPA

NAKTSMĀKONIS – melna kaķe.

ZEBIEKSTVILNA – ruds runcis ar baltām ķepām.

ZAĶAGAITA – brūni balts runcis.

LAPUASTE – tumši svītrainis runcis ar dzintarkrāsas acīm.

RASASLĀSE – pelēka, lāsūmaina kaķene.

VĪTOLNAGS – pelēka kaķene.

SKURDRUVILNA – brūns runcis ar vienu melnu ausi.

KVĒLKĀJA – pelēks runcis ar divām melnām ķepām.

MĀCEKLIS SAULESĶEPA

MĀTĪTES

IRBENĀJASTE – bālgani pelēkbalta kaķe ar zilām acīm, Dzelkšņupūkas, Grīšļapūkas un Bezdelīgputas mātē.

VECKAĶI

RĪTAPUĶE – ļoti veca, lāsūmaina kaķe.

TĪKLAKĀJA – tumšpelēki svītrains runcis.

UPES KLANS

BARVEDE

LEOPARDZVAIGZNE – kaķene ar neparasti plankumotu, zeltaini svīrotu kažoku.

BARVEDES PALĪDZE

MIGLASĶEPA – pelēka kaķene ar zilām acīm.

DZIEDNIEKKAĶE

KODESPĀRNS – lāsūmaini zeltaina kaķene.

MĀCEKLE VĪTOLĶEPA

KAROTĀJI

MELNNAGS – dūmakaini melns runcis.

STRUPZOBŠ – sīks, brūni svītrots runcis.

MĀCEKLE MAILĪŠĶEPA

NIEDRŪSA – melns runcis.

SŪNASVILNA – lāsumaina kaķene ar zilām acīm.

MĀCEKLIS OĻUĶEPA

SKĀBARŽVILNA – gaišbrūns runcis.

VIĻŅASTE – tumšpelēki svītrains runcis.

DĀBOLDEGUNS – lāsumaini pelēka kaķene.

AŠASTE – RŪSGANI BALTS RUNCIS.

MĒTRVILNA – gaišpelēks svītrains.

MĀCEKLE NĀTRVILNA

ŪDRSIRDS – tumši brūna kaķene.

PRIEŽĀDA – svītraina kaķene ar ļoti īsu kažoku.

MĀCEKLIS SARKANRĪKLĪŠĶEPA

LIETUSMĀKONIS – raibs, pelēks runcis.

RĪTAUSMĀDA – brūni svītraina kaķene.

MĀCEKLIS VARAĶEPA

MĀTĪTES

MIGLUPALSA – palseni svītraina kaķe, Šķavupūkas un Malvupūkas māte.

LEDUSSPĀRNS – balta kaķene ar zaļām acīm, Vaboļpūkas, Ērkšķpūkas, Ziedlapiņpūkas un Smilgaspūkas māte.

VECKAĶI

BEZDELĪGASTE – tumši svītraina kaķe.

STRAUTAKMENS – pelēks runcis.

STRAUJŪDENS CILTS

(runči un kaķenes, kas apgādā cilti ar ēdienu)

TĒRCE, KURĀ PELD ZIVTIŅAS (TĒRCE) –
brūni svītraina kaķe ar pelēkām acīm.

VĒTRASVILNA – tumšpelēks runcis ar
dzintardzeltenām acīm no Upes klana.

KLANIEM NEPIEDEROŠIE KAĶI

SOLS – brūni lāsumains kaķis ar garu
vilnu un gaiši dzeltenām acīm.

DIVKĀJAINO
MIGA

ZALĻAPJA
DIVKĀJAINO
MIDZENIS

DIVKĀJAINO TAKA

DIVKĀJAINO TAKA

KLAJUMS

ĒNAS KLANA
APMETNE

MAZĀ
PERKONTAKA

PUSTILTS

ZALĻAPJA
DIVKĀJAINO
MIDZENIS

PUSTILTS

KĀŅU SKATS

SALA

UPE

UPES KLANA
APMETNE

ZIRGU
GANĪBAS

PAMESTĀ
DIVKĀJAINO
MIGA

MĒNESDĪKIS

VEČĀ PĒRKONTAKA

PĒRKONA
KLANA
APMETNE

SIRMAIS OZOLS

EZERS

VĒJA KLANA
APMETNE

SABRUKUŠAIS
PUSTILTS

DIVKĀJAINO
MIDZENIS

PĒRKONTAKA

KLANU

SIMBOLI

PĒRKONA KLANS

UPES KLANS

ĒNAS KLANS

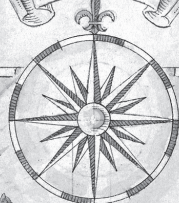

VĒJA KLANS

ZVAIGZNES KLANS

ZIEMEĻI

HĒRVJŪVAS
APMETNE

SENTUĀRAS
KOTEDŽA

SEIDLERAS MEŽS

LITLPAINAS
CEĻŠ

LITLPAINAS
BURĀŠANAS
CENTRS

DIVKĀJAINO SKATS

LITLPAINAS
SALA

ALBA

VAITČĒRCAS
CEĻŠ

NAITA
BIRZS

PAMESTĀ
STRĀDNIĒKU
MĀJA

AKMEŅLAUZTUVES CEĻŠ
(netiek izmantots)

DZIDRAIS
DĪĶIS

AKMEŅLAUZTUVE

HĒRHILAS
MEŽS

ATS

SENTUĀRAS
EZERS

HĒRHILAS
KALNS

HĒRHILAS
STAĻI

HĒRHILAS CEĻŠ

SIMBOLI

LAPU KOKU MEŽS

PRIĒŽU SILS

PURVS

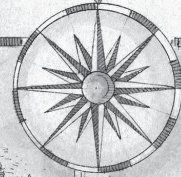

EZERS

TAKAS

ZIEMEĻI

PROLOGS

Mežs mirdzēja saullēkta spožumā, pamežā čabnājās medijums. Zem oša izstaipījās melns runcis, ļaujot slīpajiem saules stariem sasildīt pavēderi. Viņš iemurrājās un sāka laizīt krūtežu, ķepas apmierinājumā izstiepis.

Pēkšņi no krūmiem izskrēja lāsumaina kaķene un patraucās viņam garām. Runcis apvēlās uz sāniem un uzsauca viņai nopakaļ: – Pele?

– Tūlīt kļūs par medījumu! – lāsumainā kaķe atrauca. Viņa izskrēja cauri biezi saaugušām paparēm un nozuda zaļajā pamežā, novēcinot astes galu.

Aiz paparžu ceru sienas nogāze aizstiepās zaļā klajumā. Tajā sēdēja tumši pelēka kaķene un mēģināja izvilkt ērci, kas bija piesūkusies viņai astē. Noņurdējusies viņa vēlreiz parāva resno kukaini, tad pacēla galvu un paskatījās uz nogāzi. Pappardes kalna galā nošūpojās.

– Noķēru! – atskanēja triumfējošs ņaudiens; pappardes atkal notrīcēja, šoreiz spēcīgāk, un no tām izlēca lāsumaina kaķene ar peli zobos. Viņa piemiedza ar aci pelēkajai kaķenei. – Sveika, Dzeltzobe!

– Labrīt, Plankumlapa! – Dzeltzobe atbildēja. – Laba diena medībām.

– Medības šeit vienmēr ir veiksmīgas. – Ar strauju galvas kustību Plankumlapa nometa medījumu lejā pie Dzeltzobes un tad traucās tam pakaļ.

Dzeltzobe apostīja medījumu un parāvās atpakaļ. Viņa paberzēja ar ķepu plato purnu, bet tad pār kaķes degunu pārskrēja blusas ēna. – Es biju cerējusi, ka šajos medību laukos nebūs blusu!

– Visticamāk, tu tās atnesi sev līdzi. – Plankumlapa ar piemiegtām acīm nopētīja Dzeltzobes netīro kažoku. – Kad tu iemācīsies par sevi parūpēties? – Viņa noliecās un sāka laizīt prāvu spalvas murskuli klana biedrenei uz pleca.

– Kad *tu* beigsi censties visus aprūpēt? – Dzeltzobe atcirta.

No kalna gala atskanēja kāda cita balss: – Nespēju iedomāties, ka tas varētu notikt!

Plankumlapa pacēla galvu. Pa nogāzi lejā nāca balts runcis. – Sniegputeni! – viņa iemurrājās. – Vai Zvaigžņuzilgme ir kopā ar tevi?

– Pirms brīža bija.

– Joprojām esmu tepat! – No koku aizsega izskrēja Zvaigžņuzilgme un steidzās pie Sniegputeņa. – Būtu nākusi kopā ar tevi, ja Garzvaigzne nebūtu mani aizturējis.

– Ko viņš gribēja? – Plankumlapa noprasīja.

– Par kaut ko raizējās, kā jau parasti. – Zvaigžņuzilgme palūkojās uz Dzeltzobes sakosto degunu un

saviebās. – Kāda neveiksme, – viņa līdzjūtīgi novilka. – Man likās, ka te nemaz nav blusu. – Plankumlapa izdvesa klusu smieklīņu un ar astes galu uzsita Dzeltzobei pa plecu.

– Ko Garzvaigzne teica? – Dzeltzobe neatlaidās, pastumjot Plankumlapu malā.

– Viņš raizējas par kaķēniem, – Zvaigžņuzilgme paskaidroja.

Dzeltzobes aste noraustījās. – Asķepu, Lauvuķepu un Sīļāķepu?

– Kuriem gan citiem? – Zvaigžņuzilgme nopūtās. – Tas pareģojums iekēries viņam kažokā kā ērce.

– Bet viņu apmācība rit labi, – Plankumlapa aizrādīja. – Izskatās, ka viņi beidzot atraduši katrs savu ceļu.

– Tas tiesa. – Dzeltzobe lūkojās uz savām ķepām un piebilda: – Tomēr viņi vēl tik daudz nezina.

– Viņi joprojām ir ļoti jauni, – Zvaigžņuzilgme sacīja.

Dzeltzobe pacēla skatienu. – Tas nenožīmē, ka mums viņi jā*māna*.

– Vai domā, ka viņiem būtu derīgāk visu zināt? – Zvaigžņuzilgme turpināja.

Dzeltzobes pleci saspringa. – Dzīve, kas sākusies melos, vienmēr norit ēnās.

Zvaigžņuzilgme apsēdās. – Viņi nedrīkst uzzināt patiesību. Mēs ar nolūku esam to no viņiem slēpuši – mēs visi tā vienojāties, Dzeltzobe. Mums jā*rīkojas* tā, kā nāk par labu klanam.

Dzeltzobe piešķieba galvu. – Bet tie ir *meli*. Kā gan melot var būt pareizi?

– Ne jau mēs bijām pirmie, kas viņiem meloja, – Sniegputenis atgādināja.

– Tomēr mēs turpinām slēpt no viņiem patiesību, – Dzeltzobe aizrādīja. – Man joprojām šķiet, ka šo kaķēnu dzīvē ir pārāk daudz noslēpumu.

– Viņi zina par pareģojumu, – Plankumlapa iestarpināja.

Dzeltzobe pamīnājās uz vietas. – Pareģojums! Es vēlos, kaut viņi nekad nebūtu to dzirdējuši. Es vēlos, kaut *pati* nekad nebūtu to dzirdėjusi! Dažkārt man šķiet, ka būtu labāk, ja viņiem vispār nebūtu dotas tādas spējas.

Plankumlapa ar asti noglāstīja Dzeltzobes sānu. – Tu zini, ka mēs to nevarējām ietekmēt, – viņa mierinoši teica. – Mums tikai jācer, ka visi trīs izmantos savas spējas gudri, lai palīdzētu Pērkona klanam.

– Tikai Pērkona klanam? – Sniegputenis izskatījās domīgs. – Ja viņu vara būs tik liela, vai viņiem nevajadzētu palīdzēt visiem klaniem?

Zvaigžņuzilgmes acis iepletās. – Šie kaķēni ir dzimuši Pērkona klanā! Viņi audzināti, lai būtu uzticami Pērkona klana karotāji. Kāpēc lai viņi justu atbildību par citiem?

Dzeltzobe samiegtām acīm nopētīja bijušo Pērkona klana barvedi, bet neko neteica.

– Mums jāvienojas, ka dažos jautājumos nekad neradīsim kopīgu nostāju, – Sniegputenis samiernieciski

ieņaudējās. – Svarīgākais, lai kaķēni ciena un uzklausa savus senčus.

– Jā, – Plankumlapa piekrita. – Mums jāpanāk, ka viņi ņem vērā mūsu teikto.

Sniegputenis pakustināja ausi, ko kutināja zāles stiebrs. – Neviens kaķis nav tik gudrs, lai nevarētu mācīties no saviem senčiem. Mums jāvada viņi, kā vien varam.

– Viegļāk pateikt nekā izdarīt, – Dzeltzobe noņurdēja.

Pār kaķu galvām aizlidoja tauriņš, cīnoties pret vēju. Plankumlapas acis iedegās, viņa izslējās pakājkājās, sasitot priekšķepas kopā virs galvas. Tauriņš pacēlās augstāk un izspruka no kaķenes nagiem.

– Peles mēsli! – Plankumlapa nometās atpakaļ uz visām četrām un pamanīja, ka Zvaigžņuzilgme dodas prom. – Vai tu jau ej?

Zvaigžņuzilgme palūkojās uz Dzeltzobi. – Ja palikšu, mēs sastrīdēsimies.

Vecās dziednieces astes gals noraustījās. – Tātad tu joprojām domā, ka mums viss jāpatur noslēpumā?

– Es saprotu tavas bailes, Dzeltzobe, – Zvaigžņuzilgme nomurmināja, – bet pagaidām būs labāk, ja šis noslēpums paliks pie mums.

Dzeltzobe novērsās. – Plika stūrgalvība, – viņa pavisam klusi noņurdēja.

– Zvaigžņuzilgme uzskata, ka rīkojas pareizi, – Sniegputenis sacīja. – Tu taču kādreiz viņai uzticējies, vai atceries? – Viņš pamāja ar galvu Dzeltzobei

un Plankumlapai un sekoja Zvaigžņuzilgmei prom no ielejas.

– Un kā domā tu? – Dzeltzobes gaišās acis pievērās Plankumlapai. – Vai piekrīti visai šai slepenībai?

– Patiesība ir spēcīgs ierocis, – dziedniekkaķe atbildēja. – Mums tas jāizmanto piesardzīgi.

– Tā nav nekāda atbilde! – Dzeltzobe atcirta.

Plankumlapa ieskatījās vecās kaķenes baiļu pilnajās acīs. – Kāpēc tu esi tik ļoti noraizējusies?

Dzeltzobes kažoks uz muguras sabozās. – Es nezinu, – viņa atzina. – Man ir tikai tāda nelaba nojauta. – Viņas skatiens pievērās kokiem un mežam. – Kaut kas nav lāgā. Nāk tumsa, kuru pat Zvaigznes klans nespēs padzīt. Un, kad tā iestāsies, mēs vairs nevarēsim aizsargāt klanus. Nespēsīm aizstāvēt pat paši sevi.